

Szárnyalás

Doszkocs Zsuzsa író és festőművész negyvenéves kora óta a János Kórház Légzésrehabilitációs Osztályának lakója. A Baba utcában él, fest, ír és álmodik egy lélegeztető gép csövére kötve. Példamutatásáért, kitartásáért szülőhelye, Mélykút díszpolgárává avatta.



– Kilencéves koromig nem derült ki, hogy beteg volnék, de aztán előjött a lassan romló izomgyengeség és gyors kifáradás – meséli Doszkocs Zsuzsa. – Akkoriban költöztünk Szentendrére. Számítástechnikából érettségiztem, munkát kaptam, igyekeztem teljes életet élni. 1986 táján hatszor is eltört a

térdem, csak kerekesszéssel tudtam közlekedni. Rövid időre rá a légzést segítő izmaimat is megtámadta a betegség, a kómából gégemet-széssel ébredtem fel, de ágyban fekvőként sem hagyom el magam.

– Őn a festészetben és a versírásban találta meg a napi örömet és elfoglaltságát, amivel már szép eredményeket is elért.

– Azóta, hogy csak ülni tudok, a kötés, a horgolás, a hímzés, majd a grafika, a festés lett az életem. Első pasztell krétarajzom egy törött szárnyú sast ábrázolt röptében. Főleg mélykúti és harmincévnyi szentendrei emlékeimből meríték, de nem elégszem meg a pusztán látvánnyal, a gondolataimat is belefestem a képekbe. A fa után most kezdek el vászonra festeni, az első ilyen képem egy matyó ruhás párt ábrázol. A festményre a ruhák népművészeti motívumait is ráhímzem. Több ilyen tervezek, igyekszem újat kihozni mindenből. Sajnos már csak kitámasztott könyvekkel tudok alkotni, egy-egy olajképen két hétig is dolgozom.

– Szokott pályázatokon indulni?

– Többször nyertem pénzt, festőkellékeket, okleveleket, pedig névtelenül beadva nem is tudják, hogy sérült ember alkotásai. Sok közös és több mint húsz önálló kiállításom volt már, Szentendrén minden évben rendeznek egyet. Vásárolják a képeimet, és jótékony célú árverésekre is többször adok a munkáimból, az egyiket például így vette meg Szili Katalin, az Országgyűlés egykori elnöke. Rajzolgok egy külföldi lapba és írok verseket is. Több mindennel foglalkozom, nem állhatok be egy témára. Jó érzés, ha elismerik a munkáimat, vagy ha látják, így is lehet élni és alkotni.

Muzsai András

